

ΑΘΗΝΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

(ΕΒΡΑΒΕΥΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ)

ΤΟΜΟΣ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΥΡΤΙΔΗ
1968

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

Α'

«Κρήτες ἀεὶ ψεύσται». Ἡ ἐπὶ μακρὰς ἑκατονταετηρίδας κυκλουμένη κατηγορία αὕτη κατὰ τῶν Κρητῶν οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὸν πραγματικὸν χαρακτήρα τῶν κατοίκων τῆς Κρήτης, ἀλλὰ προήλθεν ἐκ τυχαίου γεγονότος ἀφορῶντος εἰς ἓνα καὶ μόνον Κρήτην, συμφώνως πρὸς παλαιὰς μαρτυρίας ἀνεπίδεκτους ἀμφισβητήσεως. κατ' αὐτὰς ἡ Θέτις καὶ ἡ Μήδεια ἐρίσασαι ἐν Θεσσαλίᾳ περὶ τοῦ ποῖα ἦτο ὠραιότερα προσέφυγον ὡς κριτὴν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Κρήτης Ἰδομενέα, ὅστις ἀπεφάνητο ὑπὲρ τῆς Θέτιδος· ἡ Μήδεια ἐκμανεῖσα εἶπε «Κρήτες ἀεὶ ψεύσται» καὶ ἐκ τούτου ἐνομίσθησαν οἱ Κρήτες ψεύσται. τὴν εἶδησιν ταύτην παραδίδει Πτολεμαῖος ὁ Ἑφαιστίων(ος) διὰ τῶν ἑξῆς : « Ἀθηνόδωρος ὁ Ἐρετριεὺς ἐν ὀγδόῳ ὑπομνημάτων φησὶ Θέτιν καὶ Μήδειαν ἐρίσαι περὶ κάλλους ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ κριτὴν γενέσθαι Ἰδομενέα, καὶ προσνεῖμαι Θέτιδι τὴν νίκην. Μήδεια δ' ὀργισθεῖσα ἐλεεῖν Κρήτες ἀεὶ ψεύσται, καὶ ἐπαράσασθαι αὐτῷ μηδέποτε ἀλήθειαν εἰπεῖν, ὥσπερ ἐπὶ τῆς κρίσεως ἐποίησε. καὶ ἐκ τούτου φησὶ τοὺς Κρήτας ψεύστας νομισθῆναι. παρατίθεται δὲ ἱστοροῦντα τοῦτο ὁ Ἀθηνόδωρος Ἀντίλοχον ἐν δευτέρῳ τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν ». οὕτως οἱ Κρήτες δὲν εἶνε ψεύσται, ἀλλ' ἐψεύσθη ἡ ὑβρίσασα αὐτοὺς γυνή, βάρβαρος, κακοῦργος καὶ ἐστερημένη ἠθικοῦ ἐνδοιασμοῦ.

Β'

Walz, Rhetores Graeci.

I 578. καθόσον οἶόν τε. γραπτέον : καθ' ὅσον. 648 ἀνδρὶ γεωργῷ τὴν ὄψιν αἰσχυρῶ παρέστη δέος, μὴ τέκνων ὁμοίων γένηται πατὴρ· ὁ φόβος δ' αὐτὸς οὗτος εὐπαιδείας ἐδίδαξε τέχνην. γραπτέον : εὐπαιδείας. 654 μεγαλοπρεπῆς γὰρ τῇ λέξει καὶ ποιητικὸς : ποιητικῇ.

III 739 οὐδὲ γὰρ ἔχουσί τε κοινὸν οἱ μικρότατοι πρὸς τὰς θείας γράφας. ὁ χαρακτηρισμὸς ἀπευθύνεται τοῖς ὀπαδοῖς τοῦ Μωάμεθ, διό

διορθωτέον τὸ «μικρότατοι» εἰς *μαρῶτατοι*. 746 *μωρίας δεχομένη μεταβολάς* : *μωρίας*.

IV 179 μέσος οὖν χωρεῖ, οὔτε ἀνερών τὸ εἶναι ἄλλα : ἀναιρών. 663 κατὰ καὶ ὁ τεχνικός ἐπεσημήνατο : καθά. 747 *μεμεσουρηγμένα* : *μεμουσουρηγμένα*.

V 458 ὀριστικῶς διαλέγονται : ἐριστικῶς. 600 *περὶ δέσεως* : *περιθέσεως*.

VI 85 ζητητέον δέ, εἰ *μεστότης* ἐστὶν ἢ ἄκρον : *μεστότης*, 304 δεῖ ἀντι ἀνω στιγμῆς νᾶ τεθῆ κόμμα (,). 318 ἢ μὴ οὕτως ἔχει : εἰ. 404 εἰ καθ' ἑαυτὸ φαίνεται ὅν ἐν ἰδέᾳ περιγραφῆ : *ἰδέα*.

VII 219 τὸν ἕτερον τῶν νόμων *περιβεβᾶσθαι* : *παραβεβᾶσθαι*, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐπομένοις γέγραπται. *παρεβᾶθη* τι ἐν αὐτῷ... τότε δεῖ *παραβᾶθῆναι*. 224 *παραγραφῆν* ὁ λόγος οἶδεν : *περιγραφῆν*, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων συνάγεται (ἐξ ὧν ἡ *περιγραφῆ*). 292 ἐρεῖ γὰρ ἔθος εἶναι τοῖς ἀποροῦσιν πολλοὺς ἀεὶ τῶν πενομένων διατρέφειν : *εἰθοροῦσιν*. 309 τῶν *χρημάτων* τὴν φύσιν : τῶν *χρωμάτων*. 354 *συμπεπληγμένοι* δὲ καλοῦνται, διότι ἐπιμείγνυνται : *συμπεπλεγμένοι*. 514 *παραλαμφάνονται* : *παραλαμβάνοντα*. 690 *ἑτέραν* οὔσαν : *ἑταίραν*. 795 *παράδειγμα θρανότερον* : *τρανότερον*. 804 κατὰ τάξιν τὴν *παρέπουσαν* : *πρέπουσαν*. 828 *πληρώσας*... *ἐξ ἧς διδάσκει* : *ἐξῆς*. 831 πρῶτον τὴν *παραβολὴν* ἔθηκε καὶ οὕτω τὰ πράγματα : *εἶτα*. 839 εἰ μὲν ἐστίν... ἢ δὲ : *εἰ*. 892 δι' ἦν *δυστυχοῦσιν ἀπαιδεῖαν* αἱ νῆσοι : *ἀπαιδῖαν*. 917 *διωδῆ* : *δι' ἂ δῆ*. 1072 *ἀλοθησις* : *ἀνθησις*. 1113 *ἐπιστημονικῶς καὶ τεχνικῶς* λέξεσι κεχρησθαι... καὶ *νομικαῖς* πάλιν : *ἐπιστημονικαῖς καὶ τεχνικαῖς*. 1126 *καταφατίσαι* : *καλαφατίσαι* (ὡς ἐν σ. 1111). 1143 *λυπηρὰν* οἰκεῖν γῆν : *λυπρὰν*. 1157 αὕτη δὲ τὸν πρὸς τι : τῶν. 1159 πρὸς τὸ μὴ *κινδυνώδη* γενέσθαι τὸν λόγον. πολλῷ κάλλιον εἶνε τὸ *κινδυνώδης* ὅπερ χρησιμοποιεῖ ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ἐν σ. 1163 (ἔμελλε μᾶλλον *κινδυνώδης* γίνεσθαι ὁ λόγος). 1244 *ὅταν ἐν μέσῳ παρεμπληθῆ* : *παρεμβληθῆ*. 1268 *φορεῖται* τὸν ρήτορα : *φοβεῖται*.

VIII 29 λόγῳ τὴν *ἐπιβολὴν* ἐπικρύπτουσιν : *ἐπιβουλὴν*, ὡς ἐν τῇ ἐπομένῃ σελίδι (τὰ τῆς *ἐπιβουλῆς* ἐτύγχανε ῥάδια). 81 ἠλπίζον ἔργῳ *περαιοῦσθαι* τὰ προσδοκώμενα : *περατοῦσθαι*. 231 καὶ *διόλου* τοῦ λόγου : *δι' ὅλου*. 277 εἰς τὴν πολιτείαν οὗτοι σφῶζουσι καὶ τὴν δημοκρατίαν : *καί*.

IX 564 καὶ *παραλείπω μόρια* : *μωρία*. 585 οὕτω τὸ *ἐπακριβές* : *ἐπ' ἀκριβές*.

Τὸ ἐν IV 746, 755, 842 κείμενον τοῦ Συριανοῦ παρελείφθη ὑπὸ τοῦ

Rabe, ἐξεδόθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ τὸ εὐθὺς ἀμέσως δεδημοσιευμένον κείμενον τοῦ Σωπάτρου (747₃, 753₃, 755₃₈ - 759₃, 819₂₈ - 820₁₁, 843₇ - 845) ὡς κείμενον τοῦ Συριανοῦ (II 180, 186, 197).

Ἄ λ έ ξ α ν δ ρ ο ς Ἄ φ ρ ο δ ι σ ι ε ὺ ς. II (I) 332 ἰδία δὲ τοῦ μὲν δικαίου τὸ καλὸν ἀρχή, τοῦ δ' ἀθανάτου : ἴδια.

Ἰ ω ά γ ν η ς ὁ Φ ι λ ὀ π ο ν ο ς. XIII (III) 417 ἐν τῇ τετάρτῃ κοιλίᾳ τοῦ βοῦς τὰ βρώματα χιλοποιοῦνται : χυλοποιοῦνται. XIV (I) 23 τὸ κάλλιστον καὶ ζωογονικώτατον τῶν στοιχείων, λέγω τὸ πῦρ. τὸ γὰρ θερμὸν τῆς ζωῆς : ζωογονικώτατον, διότι δὲν πρόκειται περὶ ζῴων ἀλλὰ περὶ ζωῆς.

Η. Δ α β ἰ δ. XVIII (II) 101 αἱ δὲ πέντε φωναὶ καὶ δι' ἑαυτάς εἰσιν ἀρεταὶ : αἰρεταὶ.

Μ ι χ α ἦ λ Ἐ φ έ ς ι ο ς. XXII (I) 90 ἀσαφῆς δὲ οὖσα ἢ λέξεις, δεῖ ἡμᾶς οὕτως εἰπεῖν : ἀσαφοῦς δ' οὖσης τῆς λέξεως. (III) 17 προαγωγή : προαγωγή.

Θ ε μ ἰ σ τ ι ο ς. I 308 (Sprengel) ὅλως γὰρ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον λέγεται οὐκ ἐν τῷ διαλείπειν τι, καὶ αὐθις μὴ διαλείπειν ἀλλὰ τὸ δι' ὅλου ἐπιτείνεσθαι ἢ ἀνίσθαι : διαλείπειν τι καὶ αὐθις μὴ διαλείπειν, ἀλλὰ...

Σ ι μ π λ ἰ κ ι ο ς. Ὑπομνήματα εἰς τὸ Ἐπικτήτου Ἐγχειρίδιον σ. 113 (Didot) τί γὰρ ἔχει τοῦτο χεῖρον ἐκείνων ; ἢ πρῶτον μὲν οὗτος : ἢ.

Ἄ ρ τ ε μ ἰ δ ω ρ ο ς. Ὀνειροκριτικά, σ. 243 (Pack) πράττουσι δ' ἕκαστα ἄνθρωποι ἦτοι τεχνικῶς ἢ ἀτεχνῶς : ἢ τεχνικῶς ἢ ἀτέχνως.

Π ο λ ὄ β ι ο ς. I 3 (Dindorfius) οἶον εἰ σωματοσιδῆ : οἶονεἰ.

Π α υ σ α ν ἰ α ς. II 5 (Spiro) δείκνυται δὲ καὶ ὅδε εὐήθης ὢν : ὡδε.

Φ ἰ λ ω ν. IV 305 (Richter) ἦς ὁ ὀρθὸς λόγος ἀφηγείται : ὑφηγείται. 311 τὸ γνήσιον αὐτῆς ἐναγασάμενος κάλλος : ἐνεργασάμενος. VI 155 ἢ ἐξαιρουμένη εἰς ἐλευθερίαν διάνοια : ἐξαιρομένη.

Δ ι ὀ δ ω ρ ο ς Σ ι κ ε λ ι ὠ τ η ς (Lyra Graeca II 38 Loeb). διὸ καὶ στρατόπεδον... διαθρέψαι, παρεχομένων τῶν ὀρων... χορηγίας εἰς τροφήν : παρεχομένων.

Ἰ ὶ ω σ η π ο ς. I 135 (Dindorfius) καθάριοι : καθάρειοι. 623 καιροφυλακτούμενοι : καιροφυλακούμενοι. II 184 συνέργειαν : συνεργίαν. 365 συνεξηλελαμένος : συνεξεληλαμένος, 406 ὄροφοιτοῦντα : ὄροφοιτῶντα.

Γ α λ η ν ὀ ς. IV 525 (Kühn) οἶα δὴ λέξει : δεῖ. 602 ὑπειδόμενοι : ὑπιδόμενοι. V 889 ἀρβύλας τὰς πηλοπατίδας : πηλοπατίδας. VII 770 εἰ δέ τι τῶν καὶ κοηθεστέρων : κακοηθεστέρων. XV 407 οὔτε... τῆς

κινήσεως, οὔτε τῆς ἀποκυήσεως : κινήσεως. XVI 204 λάρυγξ καὶ οἱ κενούντες αὐτὸν μύες καὶ νεύρα : κενούντες. XVII 667 τῶν ἐπιδημιῶν νοσημάτων : ἐπιδημιῶν. XVIII 679 τοῦ τε κοινοῦ καὶ τοῦ τεχνικοῦ : τεχνητοῦ (ὡς ἐν προηγουμένῃ ρήσει 678· τὸ δὲ τεχνητὸν φῶς). 686 νεύρον διαταμεῖν : διατεμεῖν. 859 τὴν δ' αἰτίαν οὐκ ἀναγκαῖον λύεσθαι μακροτέρου λόγου δεομένην : λέγεσθαι. XIX 414 ἐμπροσθότοκός ἐστιν : ἐμπροσθότοκος. 426 (σπζ') ἐν νεφροῖς γίνονται λίθοι, ὅταν τοῦ συλλεγέντος ἐν αὐτοῖς μετὰ τοῦ κατ' ἀναλογίαν πυρετοῦ χυμῶν παχέων πλήθους, ἀφ' οὗ... : λίθοι συλλεγέντος.

Ἡ λ ι ὀ δ ω ρ ο ς. Σχόλια εἰς Διονύσιον τὸν Θρᾷκα 446 ἀντίκειται τῇ ἀνδρεία ἢ ἀνανδρεία : ἀνανδρεία.

Π α ὄ λ ο ς Ἀ λ ε ξ α ν δ ρ ε ὕ ς. Εἰσαγωγικά, λς' (Boer) πρὸς τὸν οἰκοδεσποτήσαντα τὴν γένεσιν ἀστέρα. ἡ χρῆσις τοῦ ρήματος οἰκοδεσποτῶ ἐπιβάλλει ἢ παρὰ τῷ αὐτῷ συγγραφεῖ λέξις οἰκοδεσποτεία νὰ γραφῇ ἄνευ τοῦ ε.

Ε ὑ σ ἔ β ι ο ς. III 466 (Dindorfius) ταῦτα δὲ πλείστης ἐρεῦνης δεόμενα οὐ νῦν πολυπραγμονεῖν καιρός : τούτων... δεομένων. 567 ἀσαφῶς δὲ κείμενον τὸ... ὁ μὲν ἐξέδωκεν : κειμένου τοῦ.

Π ρ ὀ κ λ ο ς. IV 18 (Cousin) καὶ γὰρ αὐτῇ, κατὰφησιν ὁ ἐν Φαίδρῳ Σωκράτης : καθά φησιν. V 137 μέχρι τῶν ἀθυποστάτων καὶ πρώτων : ἀθυποστάτων. 264 ὁ μὲν ζητεῖ τὸ αὐτοκαλὸν τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς, οὐδὲ τὸ νοερὸν κάλλος : ὁ δέ. II 5 (εἰς Πλάτωνος Πολιτείαν Kroll) συγχεθέντων : συγχυθέντων. 86 δεικνῶν : δεικνύων. 206 εἰς πρῶραν διήκοντα : πρῶραν.

Θ. Σ ι μ ο κ ά τ τ η ς. 55 (de Boor) καὶ μὴ μολγε τις : μὴ μοί γέ τις. 240 ἐπιγαμβρίαν : ἐπιγαμβρείαν.

Μ. Ἀ τ τ α λ ε ι ά τ η ς. 296 (Bekkeri) σωματοφυλακτούντων : σωματοφυλακούντων.

Θ ε ὀ δ ω ρ ο ς Π ρ ὀ δ ρ ο μ ο ς. Τὰ κατὰ Ῥοδάνθην καὶ Δοσικλέα, η' 470 ὡς δὲ προήλθεν εἰς ποιηφόρον τόπον ἀνεσπακυῖα ποίαν : ποίαν.

Ε ὑ σ τ ά θ ι ο ς Θ ε σ σ α λ ο ν ι κ η ς. Παρεκβολαὶ εἰς τὴν Ἰλιάδα, IV 58 ἢ ἀνάγκη καὶ Ζεὺς αὐτὸς ἦκει : εἶκει. 280 δόωινος : δόωινος. 972 δευτέρῃ προσβολῇ ὑποσχέσεως δώρου : προσβολῇ.

Λ. Χ α λ κ ο κ ο ν δ ύ λ η ς. ΕΠ ρνθ' 93 καὶ Πορτογαλίαν· οὕτω πρέπει νὰ λέγηται ἡ χώρα αὕτη, διότι καὶ ἐν τῇ ἐθνικῇ αὐτῆς γλώσσῃ ὁ γνήσιος τύπος εἶνε Portugal· ἐσφαλμένως δὲ ὁ μεταφράστης ἔγραψε Portugallieque, ἐσφαλμένως δὲ γράφεται καὶ παρ' ἡμῶν Πορτογαλία.

Αἱ δημοσιευόμεναι παρατηρήσεις κατεγράφησαν κατὰ τὴν μελέτην τῶν ἀνωτέρω συγγραφέων, ἦτις ἐγένετο πρὸς ἄλλους σκοπούς. δὲν ἔσχον ὅμως τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, ἵνα διακριβώσω μὴπως τινὲς αὐτῶν ἐγένοντο καὶ ὑπὸ ἄλλων μελετητῶν, ὁπότε εἰς αὐτοὺς ἀνήκει ἡ προτερότης.

Γ

Οὐ μόνον αἱ παλαιότεραι ἐκδόσεις ἑλληνικῶν κειμένων ἀλλὰ καὶ αἱ σύγχρονοι βρῖθουσι παντοίων σφαλμάτων περὶ τε τὸν τονισμόν καὶ τὸν συλλαβισμόν τῶν λέξεων, ὧν τινα παραθέτομεν ἐκ τῆς τριτόμου ἐκδόσεως *Lyra Graeca* (Loeb): παιάνας, Ἄρηιον, σφωίτερον, ἡϋ, αἰκλον, Στωϊκοί, ἐρωτήσ - αντος, Τήιον, ἐταίρα, Δηϊονέως, διῶν, πράγ - μασι, ἡϊθέους, Πεπραγ - ματευμένων, ἡρωϊκοῦ, ἀλοισσα, Νηρηϊδας, λωίτερον, αἶ, σφῶν, πάϊς, ὄϊω, ἐυννάω, αὐτμενα, ἐυτρόχοις, ἐπήϊσαν, αἶθεοι, Ἄϊδα, Κλεις, ὄϊον, Κληϊν, αἶόνων, αἰπάρθενος, αἶδρις, πλωϊζομένων, διανοίτα, αἶ, πολύιδρις, βασιληϊων, αἶτ', Τηϊαν, Ἄϊδας, Ὀρφηϊ, ἡϋλύραις, ἀνοίτας, ἀλωϊας, Ἀχαϊοι, Γηρυονηϊς, Ὀϊκλῆς, Τρωϊκόν, νῶϊν, Ἄϊος, Ὀϊλέα, ληϊσταί, ἡϊόνα, Θρηϊκιοις, αἶσων, αὐπνος, Καδμηϊς, Δηϊφοβος, Δηϊλύκης, ἐμβάϊεν, Τρωϊλον, εἶσκον, διῆναϊ, διῆδειν, Ποσιδηϊῶν, ἀνωϊστί, δουληϊτην, Διῆ, Ἀρηϊφίλου, ἡϊκτα, Κηϊτου, Βορηϊοι, ἐϋδενδρον, κύϊρ, χλωρηϊς, λάϊνος, ἡϊθεον, ὀϊστός, αἶστος, αἶδηλος, Πανοπηϊάδη, μνημηϊα, κυναοπρωϊρους, αἶσομένα, αἶστον, Κισσηϊς, ἐϋθρονος, τηλαυγεί, Μίνωϊ, παρηϊδων, ἡϋδενδρον, πολεμηϊαν, ἰσχύϊ, αὐπνον, ἐϋκτιμέναν, Ἄϊξον, μελαμφαρεί, ἐϋκτιτων, διάϊξεν, νῆϊν, ἐϋκλέϊξας, Ὀϊκλειδας, ἐϋδματος, πολυλάϊον, Βρισηϊδος, Κάϊκος, ἡρωϊδα, αἶδριες, Πολύϊδος, τεταγ - μένωις, Λητωϊδος, περιόντα, πλόϊμα, αὐόνες, ἡϊον, πῶϋ, αἶφουσα, ἰϋξι, δάϊον, ἐϋθειαν, διςτησιν, ὀϊγων, λαισηϊον, ῥηϊδίως, Τηϋγέτοιο, χρηϊζων καὶ πολλὰ ἄλλα, ἐν οἷς τὰ διαλυτικὰ (·) εἶνε περιττὰ καὶ ἀχρηστα.

Περιέχονται ὅμως καὶ σφάλματα γελοιοποιοῦντα τὴν ἐκδοσιν, οἷα εἶνε τὰ ἑξῆς: ἐπικηδειον, ὑποδειγμα, ἀνατετάμενοι, παραδειγμα, νεοῦς, ὁμονοϊαν, ποιήτην, οἰκετής, Θαλητᾶ, μαχῆν, ἐκπρέπης, Θεσσαλος, χόρος, πρωτῶ, συνηθῶς, ἀλλῆν, θαλάτταν, νεοῖς, Χαμαϊλεῶν, παρακαεῖται, διαφόραν, σοφιστην, στερέαν, Λεσβιά, ποιητρία, συγκεῖται, ἐν τοῖς πέζοις, Παρνάσου, πεπειράμενος, Εϋφοριῶν, Δέλφοι, ἐνιαύτων, γέλοιοι, μεθίσταντας, Οὐράνου, λεγέται, Πίττακος, ἡρωτα, φύλας, ποιήτης, δυνάμιν, Θεσπρώτους, Ἀσκληπίου, κατάβαντες, Ὀρε-

στείαν, τρόφον, λογοῖς, σόρος, ἔπαινος, Ἴβυκειον, ἔκλεκτον, Ἄρεθόισα, Φερεκρατεῖον, Πριαπειον, ἰσχύραν, ἐν πάντι, γεγανώμενος, παρεκεῖντο, ὑψαυχένες, ὠμολογεῖ, σοφίστου, Θεσσάλους, συμβολαῖα, πρὸς ἀλλήλα, αἰγεῖον, προβατεῖον, Ουγατήρ, Ἄττικής, ὑδὸν τοῦ Θεττάλου, ὅταν σωματοποιουμέν, προκεῖται, Σεβάστου, ὅταν ὀργίσθης, Σιμωνιδεῖον, ἐν στένω, ἐν Πλαταίαις, τῶν οἰνοχοῶν, τὸ πότον, μαρμαρίνος, Λαμψακήνω, τὴν Θεττάλην, τῶν Κορινθίων τριηχαρχῶν, ἐνάλλαξ, ἀνακεῖται, τουτῶ, Περραιβους, ὑποκεῖται, ἀντεράστης, λαλός, Μηδίξειν¹, φωνηέντος, Μέλανθιος, εὐηθής, τὸν κάρπον, ἔταιραν, τὸν ἄγωνα, ἔπτα, ἔλιγά, φάνας, κέδιον, κρόκωτον, κένην, νύμφιος, Παρνάσσῳ, ἀποθεσέως, ἀμφιβραχύς, κράτων, κάλυπτον, ῥδης, κάρπους, ταῖνια, σὺνηθείαν, Θεσσάλων.

Ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Πλωτίνου ὑπὸ Βρέhier ἐσημειώσαμεν τὰ ἑξῆς : ἔνωτον, ἐννέα, κατεριπωμένην, συγγ - ράμμασιν, πεμφ - θέντα, ὅ,τι², ἀύλως, πολυθρυλλήτους, μονούεννος, ὕες, ἀγλαίας, ἀγλαία, διοικοῦσης, προιδούσα, ὀράτου, κράσιν, προιούσας, πάλιν, ἐπαίειν, λεγομένος, ψυχῆν, αἰδίωv, προιέναι, προιόντων, μεμιγ - μένα, αἰδιότητα, τουτῶ, ἀγλαίζεται, ἀγλαίσματα, τουτου, προσλάμβανον, ἐφιέται, ἀφήκεν, ἐπαίει, κεχωρισ - μένον, διάστατον, διαστάτου, πολλοῖ.

Εἰ δὲ καὶ πρὸ πολλοῦ ἐδιδάχθη, ὅτι οἱ ὀρθοὶ τύποι εἶναι μείγνυμι, μεικτός, μεῖζις πανταχοῦ προτιμῶνται οἱ διὰ τοῦ ι τύποι.

Δ'

Ἡ σύγχυσις τῶν μετὰ προθέσεως συντεθειμένων ρημάτων καὶ τῶν παρασυνθέτων συνεχίζεται ὡς πρὸς τὰ ἑξ αὐτῶν παράγωγα. οὕτως ἀνέγνωσα ἐν τινι μελέτῃ «ἔχει ὡς διατομὴν κανονικὴν ἀεροτομήν», τοῦ γράψαντος φρονούντος ὅτι κατὰ τὸ διατέμνω θά ὑπάρχη καὶ ἀεροτέμνω. ἐὰν ὁμως εἶχε πρόχειρον τὸ καινοτομία θά ἔγραφε καὶ αὐτὸς τὸ ὀρθὸν ἀεροτομία. ἐν τῇ ἰατρικῇ παρὰ τὸν ἀπὸ πολλοῦ ἐν χρήσει ὄρον λαπαροτομία καὶ τοὺς ἐπικρατήσαντας ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἐν τῇ ὀφθαλμολογίᾳ θυρεοειδεκτομία, ἰριδεκτομία, καιθοτομία, κογχοτομία, οἱ πλείστοι γράφουσιν ἥπατεκτομή, θρομβεκτομή, νεκροτομή, πλευ-

1. Οὐδενός ρήματος τὸ ἀρκτικὸν γράμμα εἶνε κεφαλαῖον.

2. Τὸ ἀναφορικὸν γράφεται ὅ,τι διότι εἶνε ἀδιανόητος ἢ μετὰξὺ δύο στίξεων θέσις τοῦ «τι». Ἐσφαλμένως ἀπαντᾷ τὸ ἀναφορικὸν παρ' Ἄμμωνίῳ (ἀλλὰ πᾶν ὅτι ἂν θεωρηται.) Πρόκλω (καὶ πᾶν ὅτι τοιοῦτον), Σοφονίᾳ (ὅτι ἂν τεθῆ) καὶ ἄλλοις.

ρεκτομή, σπλαγγνεκτομή, σπληνεκτομή, τενοντοτομή. ὡσαύτως χρησιμοποιοῦνται ἐν ἄλλῃ ἐπιστήμῃ οἱ ἐσφαλμένοι ὄροι ἀνεμοτροπισμός, γεωτροπισμός, γαλβανοτροπισμός, ἡλιοτροπισμός, θερμοτροπισμός, στερεοτροπισμός, ὑδροτροπισμός, φυτοτροπισμός, φωτοτροπισμός, χειμειοτροπισμός, εἰ καὶ εἰς πάντας εἶνε γνωστοὶ οἱ ὀρθοὶ τύποι ἰδιοτροπία, καινοτροπία, κακοτροπία, τεχνοτροπία. ἀνάλογα σφάλματα ἀπαντῶσι καὶ εἰς ἄλλους τύπους λέξεων. ἐν ὑπουργικῷ ἐγγράφῳ ἀνεγνώσαμεν «ἀντιγραφῆς καὶ καθαρογραφῆς τῶν δικογράφων», τοῦ ὀρθοῦ τύπου ὄντος καθαρογραφίας ἢ καθαρογραφῆσεως. τινὲς χρησιμοποιοῦσι καὶ ἐσφαλμένον καὶ ὀρθὸν τύπον, ὡς ἐν τῇ φράσει «καθαρογράφεται καὶ πολυγραφεῖται» εἰδήσεως ἐφημερίδος. ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ πάντων οἱ ὀρθοὶ τύποι ἀεροπορεία, ἀνεμοπορεία, συνοδοιπορεία· παρὰ ταῦτα ἀνεγνώσαμεν ἐν ἐφημερίδι βραδυπορεία, νυχτοπορεία, πεζοπορεία, πρωτοπορειανὸ πρόγραμμα, συνοδοιπορεία, συνοδοιπορειανά. ἐκ συγχύσεως πρὸς τὸ προπορεία ἐγράφη ἐν λεξικῷ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης πρωτοπορεία. τὸν ἐσφαλμένον δὲ τοῦτον τύπον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποφύγῃ καὶ ὁ ἐκδότης τοῦ Ὀνησάνδρου (VI 3, 4, 6 Loeb).

«ἀπολαμβάνει ἑτεροδικίας». ἐσφαλμένη ἔκφρασις καὶ ἐννοιακῶς καὶ συντακτικῶς, ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «ἀπολαύει ἑτεροδικίας».

«βάσει τοῦ ἀριθμοῦ, — τῆς διαταγῆς, — τοῦ νόμου», «ἐπὶ τῇ βάσει...». τὸ ὀρθὸν εἶνε : «συμφώνως πρὸς...».

βλεφαρορραφή. τὸ ὀρθὸν βλεφαρορραφία.

Ἡ φράσις «ἀναμένονται γεγονότα» γέμει ἀλογιστίας. πᾶν τὸ ἀναμένόμενον ἐν τῷ μέλλοντι κεῖται, τὸ δὲ μέλλον ἐναντίον ἐστὶ τῷ γεγονότι· καὶ τοῦ γεγονότος χάριν καὶ τοῦ μέλλοντος (Πολύβιος). πῶς οὖν τὰ ἐν τῷ παρελθόντι γεγονότα ἀναμένονται ; πῶς δὲ τὰ γεγονότα γενήσονται ;

«ἐν γένει». τὸ ὀρθὸν καθόλου.

γεροντοκόρη εἶνε ἡ θυγάτηρ τοῦ γέροντος. τὸ ὀρθὸν : γηροκόρη, ἢ πρὸς τὸν γάμον ἐγχρονίζουσα (Ἀριστοτέλης), ἢ ὑπερήμερος τοῦ γάμου παρθένος (Ἀναξανδρίδης).

γλυκαιμία ἔγραψε πανεπιστημιακὸς καθηγητῆς, σκεφθεὶς ἐπὶ δύο νύκτας, ὡς εἶπε πρὸς συνάδελφον αὐτοῦ, διότι τὸ γλυκαιμία ἀπῆρε σκεν αὐτῷ. ἡ ὀρθότης ὁμῶς καὶ ἡ ἀκρίβεια ἐν τῇ ἐπιστήμῃ δὲν εἶνε ζητήματα ὀρέξεως, διὸ προγενέστερος ἐπιστήμων ἔπλασε τὸν ὀρθὸν ὄρον λευκαιμία, ἕτερος δὲ ἐχρησιμοποίησε τὸν ὡσαύτως ὀρθὸν ὑπεργλυκαιμικός.

δακτυλόγραμμα κατὰ μετάφρασιν τοῦ ξενογλώσσου ὄρου dactylogramme ἀντί τοῦ ὀρθῶς ἔχοντος δακτυλογράφημα.

δενδροκοπή. τὸ ὀρθόν *δενδροκοπία* (δημοκοπία) ἢ *δενδροτομία*.

δενδροφύτευσις. τὸ ὀρθόν *δενδροφυτία*, καὶ ρήμα *δενδροφυτέω*.

«ἐπιβλαβὴ διὰ τὴν γνῶσιν» = ἐπιβλαβὴ ἔνεκα τῆς γνώσεως. ἀλλ' ὁ γράψας ἤθελε νὰ εἰπῇ, ὅτι εἶνε ἐπιβλαβὴ εἰς τὴν γνῶσιν.

διαπιστώ. τὸ ὀρθόν εἶνε πιστοῦμαι, ἐὰν δὲ τοῦτο ἀπαρέσκη γράφει *διακριβῶ*.

διμορφισμός, πολυμορφισμός, τριμορφισμός ἐν τῇ ἔντομολογίᾳ. τὰ ὀρθά : *διμορφία*, *πολυμορφία*, *τριμορφία*. οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ γράψῃ *ἀμορφισμός* ἀντὶ *ἀμορφία* καὶ *δυσμορφισμός* ἀντὶ *δυσμορφία*.

δολιοφθορά. τὰ ὀρθά *δολία φθορά*, *δολιοφθορία*.

δροτσούλα : *ιδρώα* (τά).

δωσᾶς (οὐχὶ *δοσᾶς*) : *δώτης*. παρ' Ἀριστείδη Αἰλίφ (Ἰερῶν Λόγων δ' 21) ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα *Θεοδώτης*.

δακτυλομεγαλία. τὸ ὀρθόν *μεγαλοδακτυλία*.

«σοβαρὰ διένεξις». ἀμφοτέρω ἐσφαλμένα. γράφει μετὰ τοῦ Δ. Βερναρδάκη : *σπουδαία διαφορά*.

ἔδαφονομή. τὸ ὀρθόν *ἔδαφονομία* (ἰσονομία, παρανομία, πολυνομία).

«εἰδήσεις ἠλεγμένοι» : *ἔληλεγμένοι*.

«ἐν τούτοις» (= ἐντὸς αὐτῶν). τὸ ὀρθόν : *παρὰ ταῦτα*. «δέον ἐν τούτοις νὰ σημειωθῇ» : *σημειωτέον*.

«ἐξετροχιάσθη προκαλέσσα τὸν θάνατον» σημαίνει «ἀφοῦ ἐπήνεγκε τὸν θάνατον ἐξετροχιάσθη». λεκτέον : «ἐκτροχιασθεῖσα ἐπήνεγκε...».

ἐπιγραφοτεχνική : *ἐπιγραφοτεχνία*.

ἐποχιακός (βροχαί, ἐργασίαι) : *ἐποχικός*.

ἐρμαφροδιτισμός : *ἐρμαφροδισία* (ἀναφροδισία).

ἤλεκτρολύσις : *ἤλεκτρολυσία*.

«τοὺς θανατοφίλους ποιητές» = τοὺς ἀγαπωμένους ὑπὸ τοῦ θανάτου! τὸ ὀρθόν εἶνε *φιλοθανάτους*. λεκτέα δὲ καὶ ἡ *θανатоφιλία*, τὸ *φιλοθάνατον*.

κακοσύνθεσις. τὸ ὀρθόν *κακοσυνθεσία*, δι' ὃν λόγον δὲν λέγομεν *ἀδιάθεσις* ἀλλ' *ἀδιαθεσία*.

κουτσομπόλης : *κακόστομος*.

«Λύντσειος νόμος» : *ὄχλοδικία*, τουτέστι τοῦ ὄχλου τὴν δίκην ἐκ χειρὸς λαμβάνοντος, ἐκάστου ἐν χειρὶ τὸ δίκαιον ἔχοντος.

«ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει» : πάντως.

πυρηνόλυσις : πυρηνολυαία.

πλαγιοφυλάσσει : πλαγιοφυλακεῖ.

Ἐν τῷ Ζηκιδεῖῳ λεξικῷ φέρεται «ἡ πολυσχεδῆς... (νέα λέξις), πρβλ. τὸ παλαιὸν πρωτοσχεδῆς». ἀλλὰ καὶ ἡ λέξις πολυσχεδῆς παλαιὰ εἶνε, ἅτε ἀπαντῶσα παρὰ Θεοφάνει τῷ Κεραμει (ΕΠ ρλβ' 960 «ἡ ὑπόληψις τῶν πολλῶν οὕτω πολυσχεδῆς ἐστὶ καὶ ἀβέβαιος») καὶ Γρηγορίῳ τῷ Παλαμῷ (ρνα' 40).

«κατ' ἀπόλυτον προτεραιότητα». ἀμφότερα ἐσφαλμένα, τῆς ὀρθῆς ἐκφράσεως οὐσης : κατ' ἀπαραβίαστον προτερότητα. τὸ πρότερον εἶναι τι λέγεται προτερότης καὶ οὐχὶ προτεραιότης, ὡς ἀνοήτως καὶ ἀμαθῶς γράφεται καθημερινῶς, ἥτις σημαίνει τὸ προτεραῖον εἶναι τι, τὸ τῆς προηγούμενης ἡμέρας. ἐγράφη δὲ καὶ ἐν ὁδηγίᾳ πρὸς τοὺς ὁδηγοὺς τῶν αὐτοκινήτων συγκοινωνίας «προτερειότης πορείας».

«ἐξάγει τώρα τὸ καυστικὸ συμπέρασμα του». τὰ συμπεράσματα δὲν ἐξάγονται ἀλλὰ συνάγονται.

«τὸν ἀθέμιτον συναγωνισμόν. — διὰ νὰ ἀποφύγη τὸν συναγωνισμόν. — συναγωνίζονται ἀλλήλους. — νὰ συναγωνισθῶμεν τὰς τιμάς». δὲν πρόκειται περὶ συναγωνισμοῦ ἀλλ' ἀνταγωνισμοῦ.

τεχνοκριτική. τὸ ὀρθὸν τεχνοκρισία, τοῦ ρήματος ὄντος τεχνοκριτέω. ἀνάλογα : ἀκρισία, εὐθυκρισία, λογοκρισία. ἐπομένως καὶ τὸ «αὐτοκριτική» θὰ λεχθῆ αὐτοκρισία.

ὕδροφιλος βάμβαξ : φίλυδρος.

ὕπαρξις. τὸ ὀρθὸν ὑπαρξιολογία, καὶ ὑπαρξιολόγος (οὐχὶ ὑπαρξιστής) ὁ ὁπαδὸς ταύτης, ὁ περὶ τὴν ταύτην ἐνασχολούμενος. ὁ μὴ δεχόμενος ταῦτα πρέπει νὰ ἀποδείξη, ὅτι ὀρθῶς ἔχει τὸ ρῆμα «ὕπαρξις».

φοροκλοπή : φοροκλοπία (φοροκλόπος).

φυλλόπτωσις : φυλλοπτωσία.

«ἢ τὰ δύο μαζί ἢ τὸ καθ' ἓνα χωριστά». παρ' Ἀριστοτέλει : ἢ τὸ συναμφοτέρων ἢ τὸ χωρὶς ἐκάτερον.

«ἐπιβάλλεται, ὅθεν», «νομίζομεν, ὅθεν». τὸ ὅθεν τίθεται πάντοτε ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως.

«ἀναμετρεῖ τὰς συνεπείας». ὁ μὲν ὀρθὸς τύπος τοῦ ρήματος εἶνε μετρέω, ἢ δὲ λέξις συνέπειαι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὸ ρῆμα συνέπομαι, ἢ ὀρθῇ ἐκφρασις εἶνε : «ἀναμετρεῖ τὰ ἐπακολουθήματα».

«τὸ ὑγρὸν ἀπορροφᾶται βραδέως» : ἀπορροφεῖται.

έντυπωσιακός (- εμφάνισης, παρέλασης, συγκέντρωσης, ἀριθμοί). τὸ ὀρθὸν εἶνε έντυπωτικὸς. ἀνάλογα: δῆλωσις - δηλωτικὸς.

ύδρολύεται - ύδρόλυσις. τὰ ὀρθὰ εἶνε ύδρολυτεῖται - ύδρoλυσία. έν τῇ Παλατινῇ Ἀγθολογίᾳ καὶ παρὰ Ν. Εὐγενειανῶ ἀπαντᾷ τὸ ρῆμα ἀκρολυτέω. ὁ γράφων ύδρόλυσις πρέπει νὰ εἶπη καὶ πολύθεσις καὶ τοπέθεσις.

φωσφορολύεται: φωσφορολυτεῖται. τοῦ μονολεκτικοῦ ρήματος ἀμείνων ἢ περιφρασις: λύεται διὰ φωσφόρου.

«κροκοδείλια δάκρυα». Ὡς ἔχει ἡ φράσις σημαίνει δάκρυα τοῦ φυτοῦ κροκοδείλιον, ὅπερ εἶνε ἄσχετον πρὸς τὸν κροκόδειλον. ὑπάρχει ὁμοίως τὸ ἐπίθετον κροκοδειλεία σημαῖνον τὴν κόπρον τοῦ χερσαίου κροκοδείλου. ἐπομένως γραπτέα κροκοδειλεία ἢ κροκοδειλεῖνα.

καιροσκοπισμός. τὸ ὀρθὸν καιροσκοπία.

«ρυθμιστῆς τοῦ πολιτεύματος». Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Σύνταγματος ἐγένετο ἐκानειλημμένως λόγος περὶ «ρυθμιστοῦ τοῦ πολιτεύματος». ἀλλ' ὁ ἀνώτατος ἄρχων εἶναι τηρητῆς καὶ μόνον τοῦ πολιτεύματος. ἐάν εἶνε ρυθμιστῆς, τοῦ Συντάγματος αἱ πάγια διατάξεις θὰ ἐφαρμόζωνται κατὰ τὴν ἐκάστοτε βούλησιν τοῦ ρυθμιστοῦ, ὅστις οὔτε τὸ ἀλάθητον ἔχει οὔτε δύναται νὰ παρίδη τὸ ἴδιον συμφέρον. τὰ παραδείγματα ἀφθονοῦσι παρ' ἡμῖν, ἔχομεν δ' αὐτῶν καὶ πικροτάτην πείραν.

«ἡ Ἀναγεννιούμενη Εὐρώπη» ἐγράφη έν ἐφημερίδι ὑπὸ ὀπαδοῦ τῆς «ζωντανῆς γλώσσας», διότι ὁ ὄρος «ἐποχὴ τῆς ἀναγεννήσεως» εἶνε τῶν σκοταδιστῶν. οὔτω θὰ «βρεθεῖ στὰ σφερδουλόσπαρτα λιβάδια τῆς ἡ γλωσσικῆ μας ἀφετηρίᾳ», ὡς ἔγραψεν ἄλλος γλωσσικὸς βλάξ.

«θὰ μελετήσουν λεπτομερῶς τὰ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν στρώματα τοῦ πλαγκτόν». Ἀκαίδευτος μεταφράστῆς ἐφημερίδος ἀγνοῶν τὴν ἑλληνικὴν λέξιν πλαγκτόν παρέθηκε τὸν ξενικὸν τύπον ἀκλίτως καὶ φωνητικῶς. ἡ ἀνωτέρω φράσις ἔφερεν εἰς τὸν νοῦν μου πλαιότεραν εἰδησιν ἐφημερίδος ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἐξερεύνησιν τῆς Σελήνης καὶ ἀναγράφουσαν «...εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀὐτολύκ», ένῶ πρόκειται περὶ τοῦ Ἑλληνος μαθηματικοῦ Ἀὐτολύκου ἀκμάσαντος περὶ τὰ τέλη τῆς δ' ἑκατονταετηρίδος π.Χ. καὶ συγγράψαντος δύο ἀστρονομικὰς πραγματείας. πρὸς τιμὴν δὲ αὐτοῦ ὠνομάσθη καὶ μία περιοχὴ τῆς Σελήνης.

Ἐν τινι μελέτῃ ἀνέγνωσα: «ὁ ὑψηλὸς ἀρχαῖος λόγος τοῦ Πλάτωνος έν τῷ Φαίδρῳ εὔρε κατάλληλον ὑψηλὸν λόγον ἐρμηνείας διὰ τοῦ...». παραθέτομεν δείγματά τινα τοῦ ὑψηλοῦ τούτου λόγου ἐρμη-

νείας : «τὸ μαστίγι, τὸ παρωνύμι, ἀπτόθελά της, πληθερὸ ξέσπασμα, δυναμερός, τοῦτο τὸ πλοῦτος, δὲν ἀνθεξε¹, ἡ ἐχθρητα, ἀλλοκοτιά, θεοζαλιᾶς, νὰ θεασθοῦνε, τὸν κάτεχε, ἀπαχτιέται, τὰ δεήματα τοῦ Σωκράτη, τὸ δηλητήρι». πλατωνικὸν πράγματι λεκτικόν. ὑπάρχουσι δὲ καὶ σφάλματα μὴ ἐπιτρεπόμενα εἰς ἀκαδημεικὸν ἄνδρα : «ἡ ἔννατη², φιλοπρωτείας, ὁ Σωκράτης ὑποπτεύεται (= γίνεται ὑποπτος, ἐνῶ πρόκειται περὶ τοῦ ἀντιθέτου : ἔχει ὑποψίαν), ἂν λάβωμε ὑπ' ὄψει μας (τὸ ὀρθὸν εἶνε : λαμβάνω ὑπ' ὄψιν), προκαίδεια (οὔτω δικαιολογοῦνται καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἐκδότηι, οἵτινες γράφουσιν : ἡ ἐγκυκλοπαίδεια, τὴν ἐγκυκλοπαίδειαν), κατ' εὐθείαν, τὸ ξίφος τῆς ρητορικῆς... τὸ ξίφος ποῦ τέμνει» καὶ πολλὰ ἄλλα³.

Ε'

Κατωτέρω παραθέτομεν μεταγλώττισιν ξενικῶν τινῶν ὄρων χάριν τῶν ἀρεσκομένων εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα.

apparatus criticus : *κριτικὴ τοῦ κειμένου συσκευή* (Π. Παπαγεωργίου).
bis. ὁ Γρηγόριος Βερναρδάκης (ΛΕ ἐν λ. αὐθις) γράφει : τὸ σήμερον

1. Ἄλλοι ἔγραψαν «δὲν θά ἦντεχα», «δὲν μπορεί νὰ ἀντέξη μέσα σ' ἓνα εικοσιτετράωρο καὶ τίς τέσσερις ἐποχές». τὰς γλωσσικὰς ταύτας ἀηδίας καὶ τερατολογίας ἡ συνοδοιποροῦσα βλακεία τῶν γλωσσοφθορέων δικαιολογεῖ ὡς ἐξῆς : «Ἡ γλῶσσα τραβάει τὸ δρόμο της, παράλληλα πρὸς τὴν ζωὴν καὶ μέσ' ἀπὸ τὴν ζωὴν πλάθεται, παραμερίζει τὸ νεκρὸ, ἀναπροσαρμόζεται καὶ, πολλὰς φορές, ἐφευρίσκει σύμφωνα μὲ τίς ἐκφραστικὰς ἀνάγκες της». πῶς ὅμως «οἱ ἐκφραστικὰς ἀνάγκες» δὲν κατῴρθωσαν νὰ «παραμερίσουν τὸ νεκρὸ» τῆλε, ἀλλ' ἔχομεν ἐν κοινοτάτῃ χρήσει : τηλεγράφοι, τηλεσκοπίον, τηλεφώνον, τηλεπικοινωνία, τηλεόρασις, τηλεψία καὶ πάμπολλα ἄλλα; ἂν τοιμῶ οἰοσθῆποτε τῶν προοδευτικῶν γλωσσοφθορέων ὡς πλάση ἀναλόγους ὄρους «παράλληλα πρὸς τὴν ζωὴν καὶ μέσ' ἀπὸ τὴν ζωὴν». ἄλλως εἶνε ἀγῶρτης καὶ φαῦλος.

2. Ὡς τέτταρα μὲν ἐν δυοῖ τ, τέταρτος δ' ἐν ἐνί, οὔτω καὶ ἐννέα ἔνατος. οἱ δὲ χύδην βάζοντες διπλασιάζουσι καὶ ἐν τῷ ἔννατος δι' ἀναλογίαν τὸ ἀμετάβολον, οἷς δοκεῖ καὶ τροπῇ τοῦ ἐνός ν εἰς ι γενέσθαι ἀπὸ τοῦ ἔννατος τὸ εἶνατος, ὡς καὶ αἰεὶ αἰέν. ὅτι δὲ ταῦτα ἀντιλέγονται δῆλον (Ἐδυστάθιος).

3. Τὰ σημειωθέντα σφάλματα οὐδαμῶς δικαιολογοῦνται ἐκ τοῦ ὅτι ὅμοια ἢ παραπλήσια διαπράττονται καὶ ὑπὸ ξένων ἐκδοτῶν ἑλληνικῶν κειμένων, ὧν πάμπολλα παρετέθησαν ἐν προηγουμένῃ σελίδι, παρατίθενται δὲ καὶ τίνα ἄλλα ἐνταῦθα. οὔτως ἐν τῇ μνημονευθείσῃ ἐκδόσει Π α ὕ λ ο υ Ἄ λ ε ξ α ν δ ρ ἔ ω ς (κδ', κς', κζ') γράφονται : *ἐννατον, προεδρείας, ταχείαν*. Ἄλλ' οἱ μὲν ξένοι στοιχειοθετοῦντες ἔχουσιν ὀπτικὴν μόνον ἀντίληψιν τῶν γραμμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, οἱ δὲ διορθῶνται στεροῦνται ἑλληνομαθείας, ὡς καὶ οἱ παρ' ἡμῖν σφαλόμενοι.

ἐν τοῖς θεάτροις λεγόμενον *bis* οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον αὐθις· «οἱ δὲ συμπόται ὄρωντες ἅμα μὲν ἐκρότουν, ἅμα δ' ἐβόων αὐθις» (Ξενοφῶν).

γκαρσόνι : περιποιητής (ἐν καφεΰσι), τραπεζοκόμος (ἐν ἐστιατορίῳ).
γκαρσονιέρα (ἐπὶ κακῆς σημασίας) : ἀφροδισιαστήριον, ἐπιβητήριον,
πονηρῶν πράξεων ἐργαστήριον.

cape : ἐπικάλυμμα.

desaxonné : ἐκμεμοχλευμένος, ἐξηρμωσμένος.

ἐσάρπα : ἐπίβλημα.

ad hoc : πρὸς λόγον, πρόσφορον.

ad hominem : τὸ κατὰ δόξαν καὶ πίστιν τινὸς εἰρημένον, τὸ ἰδιόπιστον. «γινώμαι ad hominem» : γινώμαι ἰδιόπιστοι.

hors-d'oeuvre : προδόρπισμα, προσόφημα.

ζιγκολό : ψωλοδίαιτος.

κασκόλ : περιανχένιον, περιλαίμιον.

κολατσιό : ἔμβρωμα.

κομπιναιζόν : ἔγκυκλον, σαρκοκάλυμμα.

λὸκ ἄουτ : ἀνταπεργία.

λιμπρέττο : κείμενον (ὅταν πρόκειται περὶ μουσικοῦ ἔργου). κυρίως ἢ λ. σημαίνει βιβλίδιον. ἐπομένως «τὸ λιμπρέττο τοῦ ἔργου ἔγραψεν...» θὰ λεχθῆ : «τὸ βιβλίδιον (ἢ τὸ κείμενον) τοῦ ἔργου...».

μανικιούρ : ἐδωνυχία, καλωνυχία (τῶν χειρῶν).

μουλντόζα : ἐσκαφεύς, σκαπτήρ.

μοντέρνος : καινόςχημος, καινότροπος, νεωτεριοποιός, νεωτεριστής, φιλοπρόδοτος. μοντερνισμός : καινοτροπία, τὸ φιλοπρόδοτον.

μακέττα : προαπεικόνισμα, πρόπλασμα, προσχέδιον, προτύπωσις, προχάραγμα.

μαίτρ (ἐστιατορίου) : τραπεζοκόμος.

μανσόν : χειροθήκη.

μασσάζ : μάλαξις.

μπανιστής : ὀπτήρ. μπανίζω : ὀφθαλμοβολῶ. μπάνισμα : ὀφθαλμοβολία.

μπρέκφαστ : πρωινὸν ἔμβρωμα.

ντάμπιγκ : οἰκονομικὴ ἀντίπραξις.

ντουπλάρισμα : διπλοπραγία, δίσσευμα, διττοπραγία. ντουμπλάρω : διπλοπραγῶ.

ντοκουμανταίρ : τεκμηριωμένος.

ντοκουμέντο : τεκμήριον. βαρβαρίζουσαι ἡφμερίδες, εἴτε ἐξ ἀπαιδευσίας εἴτε ἐξ ἑλλείψεως ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας, χρησιμοποιοῦσι

μετά φορτικότητα τὴν κακόηχον ταύτην λέξιν : «ἀγνώστα μέχρι τοῦδε ντοκουμέντα», «θὰ παραθέσωμεν νέα ντοκουμέντα». «μελέτη ντοκουμενταρισμένη».

ντεμπουτάρω : ἐμφανίζομαι. ντεμποῦτο : ἐμφάνισις. ντεμπυτάντ : αἱ τὸ πρῶτον ἐμφανιζόμεναι (εἰς τὴν κοινωνικὴν κίνησιν).

Ντέρμπυ : ἀμιλλητήριος δρόμος ἵππων.

ὄντυλασιόν : βοστρύχωσις.

οὐρμπανιστής : φιλοπολίτης. οὐρμπανισμός : τὸ φιλάστιον (διότι τὸ τερατώδες ἀστυφιλία σημαίνει τὸ ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἄστεως).

περμανάντ : μόνιμον κτένισμα.

passim : καὶ ἀλλαγῶν πολλαχῶς (Δ. Βερναρδάκης).

πορτραϊτίστας : προσωπογράφος, ἀνθρωπογράφος.

πασμάς : συκομαγία.

παρφουμαρισμένη : μεμυρωμένη, μύροις γεγανωμένη.

a priori : προτεροδόξως. ἀπριοριστής : προτεροδόξος. ἀπριορισμός : προτεροδοξία.

a posteriori : ὑστεροδόξως.

περρούκα : νόθοι πλόκαμοι.

pluralismus : πολυκρατία.

ρεκλαμαδόρος : φιλενδείκτης, ἐπιδειξιομανής.

de jure, de facto, de posse : ἐνδίκως, ἐμπράκτως, ἐνδυνάμως.

ρεφραίν : ἐπίφασμα.

ρίμελ : ὀφθαλμογράφος.

ρόμπ ντέ σάμπρ : ἐσθῆς οἰκετικὴ (ὄρος ἀπαντῶν παρὰ Πλουτάρχῳ).

ρέπορτερ : πευθῆν (Π. Παπαγεωργίου). ρεπορτάζ : εἰδησιογραφία, πεῦσις.

σόκ : κατέρειφς, ἀναφυλακτικὴ καταπληγία.

σουπέ : ἐπίδειπνον (λαμβάνω).

τεντυμπόιδες : μειράκια κραιπαλῶντα.

τεδυμποϊσμός : ἀναιδῆς θρασύτης.

τυπίστας : ποικιλόφωνος, φωνόμιμος.

τυρμπάν : περιστεφάνωμα ἐκ πέπλου.

φρέσκος : ἀρτισύστατος, ῥωπός, πρῶσφατος.

φιγουρατζής : φιλενδείκτης.

μίνι φούστα : ὑπεργονάτιος ἢ παράγυμνος ἐσθῆς. ἢ φέρουσα ταύτην λέγεται φαινομηρῆς ἢ φαινόπους.

στυλίστας : λογοτέχνης, λογοπλόκος.

Πρόσκλησις τοῦ «Υπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας» πρὸς παρακολούθησιν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων σχολείων ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ (2 ἰουνίου 1968) ἀνέγραφε τὰ ἑξῆς : «Νο 4302 . . . ΚΕΡΚΙΔΑΙ¹ κάτω ἀριστερά». Ὁ ἀγράμματος συντάκτης τῆς προσκλήσεως, ὀπαδὸς τῆς ἀντεθνικῆς «ἐχπαιδευτικῆς μεταρρύθμισης», ἀντὶ τῆς ἑλληνικῆς λέξεως ἀριθμός, ἐχούσης ζῶν τριῶν χιλιοτηρίδων καὶ γνωστῆς εἰς πάντα σημερινὸν Ἕλληνα, προετίμησεν ἐκ μισελληνικῆς μανίας τὴν ξενικὴν «νουμερό». τὸ «κερκίδαί» τοῦ ὑπουργείου ὑπέμνησεν ἡμῖν παλαιότερους τινὰς μαργαρίτας ἄλλων ξυλοσχιστῶν : «αἱ θυγατέραι» («Ἑλληνικὴ Ὦρα» Πειραιῶς 12ης μαΐου 1948). «εἰς τὴν ἔφημερίδα» (διαφήμισις πρῶτης ἔφημερίδος ἐν τῇ «Ἐστία» τῆς 6ης ἰουνίου 1948). «παρηκολούθησεν εἰς τὸ θέατρον . . . τὴν παράστασιν τῆς Ἄλκηστις». πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἄλλη ἔφημερίς ἔγραψεν «ὁ ρόλος τῆς Ἄμνερις». «τοῦ Ἰων . . . με ἐκτάκτως ἐμφανίσεις» (ἐκμπομπὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας). «αἱ ἐλπίδαι . . . τὸν εἰσαγγελέαν . . . νὰ τοὺς ρίψουν εἰς τὸν Ὠκεάδαν . . . τὸ ὕδωρ τῆς Στυγγός» (ἐν χειρογράφοις διαφημισθέντος ἔφημεριδογράφου).

Καθημερινῶς ὀργιάζουσιν ἀπὸ τῶν στηλῶν ἔφημερίδων καὶ διαφόρων ἐγκυκλοπαιδικῶν ἐκδόσεων, ἐναντίον τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως, θρασύστομοι προοδευτικοὶ ἀγύρται, χυδαῖοι ὕβρισται τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν στυλοβατῶν αὐτοῦ, καὶ σκωραμίδες τῆς γλωσσικῆς ρυπαρίας καὶ συνοδοιπορίας, ἐπειδὴ ὁ προσήκων ἐπιρραπισμὸς τῶν ἀνθρώπων τούτων² δὲν εἶνε δυνατὸς διὰ τῆς «Ἀθηνᾶς», θὰ γίνῃ ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐκδοθησομένου περιοδικοῦ.

Ι. Φ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ

1. Τὰ κεφαλαῖα γράμματα εἶνε τῆς προσκλήσεως.

2. Τακτικὸς συνεργάτης ἔφημερίδος ἔγραψε : «Τρισβάρβαρα τὰ ἑλληνικά. Ἐτσι μετὰ τὸ "Κεφαλάριον", "Μοναστήριον", νὰ τώρα καὶ λεωφορεῖα "Κουκουβαούνων"». Ὡστε οἱ ὀρθοὶ ἑλληνικοὶ τύποι τῶν λέξεων εἶνε «τρῖσβάρβαρον»!